

N:o 32.

Af herrar **Ros** och **Lundström** m. fl., om statsbidrag till uppförande af en minnesvård öfver John Ericsson.

Under förlidet år hafva de förenade Nordamerikanska staternas president och folk bevisat minnet af en svensk man utomordentliga hedersbetygelser. Ett af deras största örlogsfartyg har nemligen till fäderneslandet återfört det jordiska af vår frejdade landsman John Ericsson. Alla erinra vi oss, med hvilken spänning underrättelserna om Baltimores färd öfver hafven väntades inom våra landamären. Alla ihågkomma vi, med hvilken hänförelse stoftet af propellerns uppfinnare och monitorns skapare blef emottaget i vår hufvudstad. Alla hafva vi förnummit, hurusom tillströmmande folkskaror egnade sin hyllning åt minnet af den snillrike hjälten på uppfinningarnas område under hans triumftåg från hufvudstaden till Daglösens herliga strand, der hans lik skall, enligt bestämmelse af landets Konung, hafva sin hviloplats.

Derför synes det oss, som skulle det för svenska folkets representation anses såsom en hederssak att visa sin uppskattning af alla de nyttiga och storartade uppfinningar, som leda sitt ursprung ifrån den svenskfödde mannens snille. Helt visst höfves det Sveriges folk att resa en minnesvård öfver uppfinnaren, öfver fosterlandsvännen John Ericsson. Åt en dylik minnesvård kräfvades emellertid en monumental utstyrelse, hvarigenom vården blir sant värdig den natursköna plats, der den aflidnes stoft hvilar, och på samma

gång värdig minnet af honom, hvilkens lifsgerning tvenne verldsdelar högt skatta och beundra. En inbjudning till insamling af medel härför har blifvit utfärdad, och tillåta vi oss här återgifva dess ordalydelse:

»John Ericssons sköna jordafärd är slutad. Den store uppfinnaren och den ädle fosterlandsvännen har fått sitt sista hvilorum, såsom han önskat, i svensk jord. Det återstår att med ett monument, värdigt den förevigades minne, pryda den vackra kulle vid Daglösens strand, der födelsebygden kärleksfullt redt hans graf. I känslan deraf, att han hedrat det svenska namnet mer än de fleste och att hans lifsgerning varit af betydelse för hela Sveriges folk, få Vermlands inbyggare härmed inbjuda alla svenske män, som nitälska för fäderneslandets stora minnen, att teckna bidrag till resandet af en minnesvård, som bör för kommande släkten utvisa rummet, der den bortgångne omsider efter ett outtröttligt arbete i mensklighetens tjänst funnit den sista hvilan».

Fåfång har denna vädjan till enskildes offervillighet ingalunda varit. Man vågar nemligen hoppas, att de för ändamålet tecknade bidragen skola, sedan alla utsända teckningslistor återkommit, uppgå till ett sammanlagdt belopp af omkring 10,000 kronor. Men då det lär erfordras ungefär 30,000 kronor för uppförandet af en monumental minnesvård, som något så när motsvarar den vörndad och hyllning, hvilken såväl Nordamerikas förenade staters som Sveriges regering och folk för öfrigt i handling visat John Ericsson vara förtjent af, så behöfvas ytterligare 20,000 kronor. Säkrast och ändamålsenligast torde denna summa vara att påräkna hos Riksdagen, som helt visst anser det vara en ingalunda likgiltig eller ringa sak att vårda ett fosterlänskt minne, hvilket till den grad som John Ericssons är egnadt att äfven i en aflägsen framtid tilltala svenska folkets sinne för hugstorhet och ädla dåd.

Beträffande den tillämnade minnesvårdens form skulle tillfälle beredas dem, som tecknat bidrag, att vid ett möte i Karlstad under nästinstundande februari månad uttala sin mening derom. För den skull anhålla vi, att till det utskott, dit vår motion varder remitterad, få framdeles inlemna såväl ritningar som kostnadsförslag.

Då vi påkalla bidrag af statsmedel för ändamålets vinnande, anse vi, att ritningen till den blifvande minnesvården bör, efter granskning af kongl. öfverintendentsembetet, fastställas af Kongl Maj:t.

Under förutsättning att minnesvårdens uppförande kommer att verkställas på uppdrag af Filipstads och Fernebo församlings kyrkoråd, torde

deraf följa, att det statsbidrag, som kommer att beviljas, bör af nämnda kyrkoråd lyftas och redovisas.

På grund af hvad sålunda anfördt blifvit, få vi vördsammast hemställa,

att Riksdagen ville bevilja och till Kongl Maj:ts disposition anvisa ett bestämt anslag af 20,000 kronor såsom bidrag till uppförande af minnesvård vid Daglösens strand öfver John Ericsson, och att Riksdagen vid anmälan af detta beslut ville anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes, efter kongl. öfverintendentsembetets granskning, fastställa ritning till den blifvande minnesvården samt till den myndighet, som kommer att anordna minnesvårdens uppförande, låta mot redovisningsskyldighet utbetala förutnämnda anslag.

Om remiss till statsutskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 29 januari 1891.

A. Ros.

C. H. Lundström.

Häruti instämma:

A. G. Svedelius. G. Olsén.
